

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 20 CZERWCA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Petersburg dnia 10go Czerwca.

Wczoray zrana wystrzaly z dział obwieścily mieszkańcom tuteyszey Stolicy szczęśliwe przybycie Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza i Wielkiego Xięcia Konstantyna Pawłowicza.

— Aktualny Konsyliarz Stanu *Marczenko* za gorliwą służbę i trudy w przeciągu ostatniej wojny poniesione Naymiłościwiey mianowany Kawalerem orderu S. Anny 1szej klasy.

— JW. Główny dowodzący w St. Petersburgu miał przysłać z *Jas* 261 czerwonych złotych, które na korzyść ranionych i skańczonych w ostatniej kampanii żołnierzy ofiarowane zostały przez Urzędników Rosyjskich w *Jassach*, tamtejszych Kupców i mieszkańców *Mołdawii*, którzy się dostali pod berło Rosyi. JW. Główny dowodzący przesłał te pieniądze do zawiadującego Ministerium Woienem, który je odprawił do Kommissoryackiego Departamentu dla użycia według ich przeznaczenia. (z *Pocz. Półn.*)

W Kościele Katolickim w St. Petersburgu, gdzie spoczywają zwłoki Jenerała *Moreau*, położona teraz została tablica marmurowa z tym szlachetnym i prostym napisem: *Moreau urodzony 11go Sierpnia 1763, umarł w Laun, 2go Września 1813.* Ten pomnik odpowiada grobowcowi, gdzie są złożone reszty Wielkiego człowieka, który był zaszczytem oręża i ludzkości. *Kreta żelazna ma otaczać kamień, ale ten pobożny i tklivy hold oddany waleczności i cnotcie, jest tylko poprzednikiem tych honorów, jakie popiołom Jenerała *Moreau* oddane będą przez Wielkomyślnego i Wspaniałego Monarchę, który go swoim szacunkiem i przyjaznią zaszczycał.* (z *le Conserv.*)

W Imiennych Naywyższych JEGO CESARSKIEY MOSCI Nayiaśnieyszego PANA Ukazach, wydanych na imie zawiadującego Ministerium Sprawiedliwości Senatora i Kawalera *Bołotnikowa*, i Taynego Konsyliarza Ministra Sprawiedliwości i Kawalera *J. J. Dmirijewa*, przeszłego Kwietnia 1814 roku, wyrażono:

W pierwszym dnia 10go. „Przychylając się do podaney MNIE prozby od przebywających w *Paryżu*: byłego Nadwornego Litewskiego Marszałka *Hrabiego Stanisława Soltana*, byłego Jenerała Kwarttermistrza Wielkiego Xięstwa Litewskiego *Karola Prozora*, byłego Marszałka Litewskiego *Tribunału Franciszka Jelskiego*, i w Polsce urodzonych, *Jana Horaina* i *Józefa Kossakowskiego*, pozwolę im powrócić do Rosyi, a Wam *Rozkazuję* oswobodzić do Rosyi, a Wam *Rozkazuję* oswobodzić od Sekwestru majątki tak właściwie im należące, jako też i żonie *Prozora*, które były konfiskowane za niestawienie się na przeznaczony termin do oycyzny.

W drugim dnia 25go. „Sekwestrowane za niestawienie się na termin majątki *Xięcia Gabryela Ogińskiego*, i *Hrabiów Kazimierza* i *Adama Plate-row* *Rozkazuję* oddać po dawnemu w ich władanie.

W trzecim tegoż dnia: „Przychylając się do prozby Podpułkownika Polskich wojsk i Dworu Naszego *Kamer Junkra Abramowicza*, *Rozkazuję* oswobodzić od Sekwestru jego majątek w *Gubernii Wileńskiej Worniany*, z należącemi *Folwarkami*, równie i jego dom własny w *Wilnie*.

W czwartym tegoż dnia: „Uwolniwszy z niewoli woienney wszystkich Officerow wojsk Polskich, tak w Rosyi znajdujących się, jakoteż i w

„następnym czasie zabranych, *Rozkazuję*, jeżeli którego z nich jest majątek pod Sekwestrem w Rosyi z powodu oddalenia się z oycyzny konfiskowany, oddać po dawnemu w ich władanie, równie też i *Oficerom* powracającym teraz z *Francyi* w *Polskich* wojskach.

W piątym tegoż dnia: „Przychylając się do podaney *Mnie* prozby od przebywającego w *Paryżu* *Polskiej* służby Podpułkownika *Reytana*, pozwolę im jemu powrócić do Rosyi, a Wam *Rozkazuję* oswobodzić od Sekwestru jego majątek w *Mińskiej Gubernii* w *Powiatach Stuckim i Bobruyskim* leżący, za niestawienie się do Rosyi konfiskowany. (z *Gaz. Senackiej.*)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Gazety Berlińskie donoszą, że podług listów prywatnych z *Francyi* w *Berlinie* naypóźniej odebranych, *Monarchowie Sprzymierzeni*; *Nayiaśnieyszy Cesarz Rosyjski* i *N. Król Pruski* dnia 7go Czerwca n. s. wśród największych uroczystości przebyli *ciaśninę dzielącą Francją od W. Brytanii*. — *Cała Flota woienna Rosyjska*, wiele okrętów i fregat *Angielskich*, wystrzałami z dział witały zbliżających się *Monarchów*; a na obu brzegach tak *Francuskim*, iako i *Angielskim*, niezliczonym mnóstwem ludu okrytych, grzmiały nieustannie działa. *Monarchowie* przybywszy do brzegów *Angielskich* i wysiadłszy na ląd, siedli do przygotowanych pojazdów; ale pospólstwo zaprzęło się do nich w jednym mgnięniu oka, i przy niezliczonych okrzykach radości, *niech żyje Cesarz Alexander! Niech żyje Król Pruski!* Zawiozło *Monarchów* aż do miasta *Dover*. — *Nazajutrz Monarchowie*, dla uniknienia podobnego zgiełku, zrana o godzinie 4tej siedli do zwyczajnych pocztowych pojazdów, udając się w dalszą podróż do *Londynu*; ale zaledwie godzina 6ta, czas przeznaczony na *Ich* podróż, nadeszła, kiedy całe to zgromadzenie ludu, w powozach, na koniach i pieszo, w największym pośpiechu udało się w tę drogę, aby *przynajmniej* razem z temi *Wysokimi Gośćmi* weyść mogli do *Stolicy*.

z *Paryża* 5go Czerwca n. s. Wczoray nastąpiło otwarcie *Ciała Prawodawczego* następnym porządkiem. Po południu o godzinie w poł do trzeciej *Król*, wśród wystrzałów artylleryi, przybył do *Pałacu* posiedzeń *Ciała Prawodawczego*, gdzie od *Deputacyi* z 25ciu *Członków*, *Wice Prezydenta* na czele mających, a *wschodów* był przyjęty. Wypocząwszy przez kilka minut w bliskim pokoju, wszedł do *Sali Zgromadzenia*, *jednomyślnym okrzykiem, niech żyje Król! niech żyją Bourbonowie!* powitany. *Całe Zgromadzenie* przyjęło *Króla*, stojąc, i z odkrytą głową. *Król* wstąpił na tron; po prawey *Jego* stronie był *Xiążę Angouleme*, i *Xiążę Orleański*, po lewey *Xiążę Berry* i *Xiążę Condé*. *Wielki Kanclerz* miał osobne krzesło: *Duchowni Parowie*, *sześciu Swieckich*, *Sekretarze* i *Ministrowie Stanu*, *Marszałkowie* i *Jenerałni Inspektorowie armii*, *tudzież Deputacye* od *Kapituły orderu Legii honorowej*, *Jenerałów Leytnantów* i *Marszałków obozowych armii*, *usiadły* częścią po obu stronach, częścią na ławkach przed *nayniższym stopniem tronu*. *Senatorowie* zaś wraz z temi *Parami*, którzy na to uroczyste posiedzenie zapieczętowanym listem *Króla* wezwani byli, *tudzież wszyscy Członkowie Ciała Prawodawczego* *usiadli* na ławkach na przeciwko *tronu* w pół okręgu. *Gdy Król* *usiadłszy*, włożył na głowę *kapelus*, i dał *znak ręką*, *całe Zgromadzenie* *usiadł*

do na miejscach swoich. Król na ówczas zagał ię następną przemową.

„Mości Panowie! wielce to Mnie cieszy, że przy Moim pierwszym wyjściu do tej Sali, otoczony pierwszemi Władzami Stanu i Reprezentantami Narodu, którzy Mi tak tkliwie swojego przywiązania daią dowody, mogą im obwieścić te błogosławieństwa, iakimi Opatrzność Lud Mój obdarzyć raczyła.

„Zawarłem pokój z Rosyją, Austryją, Anglią, Prusami i ich Sprzymierzonymi, a zatem ze wszystkimi Mocarstwami całego Chrześcijaństwa. Jak pierwéy była powszechna wojna, tak dziś jest pokój powszechny.

„Stopień iaki Francya trzymała pomiędzy Mocarstwami Europy, bez uszczerbku iey pozostał. Wszystko to, czego Mocarstwa dla zaręczenia swojego pokoju żadały, dla nas także upewnia Jego gruntowność i trwałość, a tym samym wzmacnia naszą wewnętrzną siłę. To więc, co z naszych zdobyczy przy nas nie zostało, nie powinno być w żadnym względzie uważane, iako zmniejszenie Naszey prawdziwey mocy.

„Chwała oręża wojsk naszych, utrzymała się bez skazy. Pamiątki ich waleczności i wyborne dzieła sztuki, stały się odtąd świętszym prawem, niżeli prawo podbicia, naszą własnością.

„Wszelkie zataimowanie handlu ustaie. Francya na swoich targach nie będzie, iak dotąd, te tylko oglądała towary, które sama wydaie i sama przerabia. Płody innych klimatów, które się stały naszą potrzebą, albo które są nieuchronne do utrzymania i wzrostu naszych rękodzielni, dostawiają nam powrócone dziś osady, i nie będziemy odtąd cierpieć niedostatku, ani pod uciążliwemi warunkami nabywali tych wszystkich przedmiotów. Nasze rękodzielnie znowu zakwitną, nasze miasta morské otrzymają nowe życie, a tym sposobem pokój czyniąc nas bezpiecznemi zewnątrz, wewnątrz zrządzi szczęśliwość i obfitość.

„Wśród tych pocieszających widoków, boleśne wspomnienie miesza Moją radość! — Spodziewałem się przez całe życie być poddanym najlepszemu z Królów, a teraz znajduie się na Jego tronie! — Lecz jeżeli Król nie jest więcey na tej ziemi, tedy żyje on w tym testamencie, zostawionym za prawidłó postępowania synowi swojemu, którego iestem Następcą na tym tronie.

„Tę nieprzemenną zasadę mam zawsze przed memi oczyma. W iey duchu, i ze względem na to, czego mnie osobiste Moie doświadczenie i rada wielu z pomiędzy was nauczyła, są sporządzone te zasady Rządu, od których przyszłe szczęście Francyi zawisło. Będą one Zgromadzeniu teraz przeczytane, a dalsze Moie Oycowskie widoki zostaną Mu przez Kanclerza udzielone.” Mowę tę przyjął Zgromadzenie okrzykami, *niech żyje Król!* poczem Wielki Kanclerz zabrał głos w następnéy osnowie: „Panowie Senatorowie, Panowie Deputowani z Departamentów! Słyszeliście z ust Króla Jego Oycowskich uczuć i zamiarów wyrazy: co się tycze dalszych szczegółów, o których wiedzieć macie, przełożą ię wam Ministrowie Króla. Wznosi się serce od radości, widząc iak ten Król, któremu Jego osobiste cnoty ię dnoją uszanowanie, z berłem iedynie w ręku, potrafił naprzód obdarzyć pokojem swój Naród, przez lat 25 wszelkiego rodzaju klęskami uciśniony, i razem przygotować dla niego Konstytucyą, która wszelkie niesnaski przeciwnych stron zaspakaia, i każdego do swoich praw powraca.

„Już od niejakiego czasu nasz Monarcha był powołany na tron Przodków swoich. Gdy włożył na głowę Koronę, Francya obłąkana fałszywemi teoryjami, wewnątrz nie zgodna, zwodniczą marą wolności omamiona, duchowi partyi na łup wydana, była teatrem najokropniejszych wykroczeń i najwyższej swawoli. Przeszedłszy przez różne rodzaje Konstytucyi, i iedną po drugiey, iakby na próbę, przyjmując i odrzucając, zwróciła się nareszcie do Oycowskiego Rządu, pod którym przez czterdzieć wieków szczęśliwą była.

„Technienie Najwyższego obaliło olbrzymią potęgę, pod którą miała uleż Europa; ale wśród upadających gruzów pozostały przynajmniej nietknięte podstawy starożytnej i szanownej Monarchii Fran-

cuskiej. — Na tej świętey podstawie, wznieść się ma teraz nowa budowa Stanu, której plan przezornie rzucony, potrafi się oprzeć szkodliwym działaniom czasu, i przeciw któremu swawola ludu nie tak łatwo skutkować zdoła. Król położył kamień węgielny do tej budowy, i to być powinien punkt średni, około którego wszyscy zjednoczyć się mamy. Nigdy żaden Monarcha nie miał tyle prawa do naszego posłuszeństwa i miłości. Nie przez wojsko, ale przez iednomyślne życzenie ludu odzyskał on swoje Dziedzictwo, nie orężem nas, ale miłością zniewolił. Zwyciężył on wszystkie sprzeczne strony, albowiem umiał pozyskać ich serca. — W zupełném posiadaniu swojego prawa do Korony tego Królestwa, chce on, od Boga i od Przodków swoich udzieloną sobie władzę, temi tylko obwarować granicami, które sam zakryślił. — Odrzucać wszelkie ograniczenia, tym mniej jest w Jego zamierze, iż podobne ograniczenia, pod tą lub inną formą i nazwiskiem, w dawnej Konstytucyi Francuskiej miejsce miały. W miejsce szkodliwego niegdyś, wprowadza on teraz takie podzielenie władzy, że przez nie, interes Króla połączony z interesem Narodu, do powszechnego dobra skierowanym być musi. Według Jego zdania cały Naród składa iedną wielką Familią, w której Panujący sprawuje Oycowską Zwierzchność. W tym duchu są ułożone zasady Rządu, które on Narodowi podaie, do życzeń i do potrzeb ludu stosowne, i według terażniejszego położenia ludzi i rzeczy wyrachowane.

„Przyjęcie, iakiego Król doznał w swoim powrocie do Francyi, tak przez wojsko, iako też przez innych mieszkańców, dało mu poznać, że Francuzi życzą sobie Rządu Monarchicznego, i ten za tarczę swojej swobody poczytują. Francya potrzebuie Zwierzchnika, któryby Jey mógł bronić, a nie był zdolny Jey uciemieżyć. Król ze swojej strony potrzebuie poddanych, którzyby się Mu sercem i wiarą oddali, i którzyby w obliczu prawa wszyscy wolni i równi sobie byli. Powaga Króla musi być dość mocną, aby się każdej szczególnej partyi oprzeć, każde wykroczenie w granicach utrzymać, każdego nieprzyjaciela spokoyności i dobra publicznego uśmierzyć mogła. — Naród także wymaga ze swojej strony rękoiymi przeciwko powrotowi tego nadużycia i rozmaitych wykroczeń, których ciężaru z tak wielką swoją szkodą doświadczył.

„Po tak długich i rozmaitych niepokojach terażniejsze położenie Kraiu wymaga szczególnych ostrożności i razem ofiar, aby przytłumić wybuchnienia nienawiści i zemsty, ubeścipeczyć każdemu posiadanie własności, słowem, wszystkich Francuzów do wspaiałego zapomnienia całej przeszłości, i do powszechnego prześlągania się pobudzić. — Mając oczy na ten wielki cel zwrócone, i w Oycowskim prawdziwie duchu rzucone zostały te zasady Rządu, które ia dziś z rozkazu J. K. Mości dawniejszemu Senatowi, i kończącemu się teraz Ciału Prawodawczemu przełożyć powinienem. Senat, w pewnym względzie dosięgł swojego skończenia, w tej samey chwili, w której Władza, która go postanowiła, upadła. Ciało Prawodawcze, którego Członkowie częścią iuż nawet stosownie do swojego zawołania i wyboru powagę swą utracili, bez wyraźnego rozkazu i potwierdzenia Króla, żadnego do swoich poprzednich przywilejów nie mają prawa. Pomimo tego iednak Członkowie Senatu i Członkowie Ciała Prawodawczego pozostali prawnie wybrani, znakomitszemi (*Notables*) Państwa. Z tego powodu Król do rzucenia planu Konstytucyi z obu tych Zgromadzeń pewną liczbę osób do rady przybrał, powołując do tego tych, których oba Zgromadzenia w podobnych okolicznościach zamianowały publicznie, iako godnych w wysokim stopniu swojego zaufania. Król niezawiódł się na niemi, i obowiązany jest tym Osobom za wiele użytecznych w terażniejszym dziele postrzeżeń i wiele istotnych ograniczeń.

„Tym sposobem nowa Ustawa jest wspólném dziełem Kommissyi do iey napisania przeznaczoney, do której Członkowie Senatu i Ciała Prawodawczego powołani byli. Od nich jest ona iednomyślnie uchwalona; teraz wam, iako dwóm Izdom przez Konstytucyą ustanowionym przeczytana będzie, a potem wszystkim Sądowniczym i Cywilnym Władzom udzielona.

„Nie wątpię bynajmniej, Mości Panowie, że ta Konstytucya otrzyma szczerze i prawdziwe wasze oklaski, i że się to wkrótce ze Stolicy do najdalszych granic Państwa rozszerzy.”

Na ówczas Wielki Kanclerz oddał Ministrowi Stanu P. Ferrand zasady Konstytucyi, i poprzedzając ją Królewskie Oświadczenia, które on Zgromadzeniu przeczytał. — (Nową tę Ustawę z 76ciu artykułów złożoną, w przyszłej Gazecie naszej umieścimy.)

Pan Ferrand przeczytał potem cztery rozrządzenia Królewskie następnej treści: — Pierwsze postanawia; że odtąd żaden Cudzoziemiec ani w Zgromadzeniu Rady Parów, ani też w Zgromadzeniu Rady Deputowanych miejsca i głosu mieć nie może, jeżeli od Króla patentu naturalizacyi nie otrzyma, i tego obódwom Zgromadzeniom Rad do przejrzenia i uznania nie poda. — Drugie Rozrządzenie jest następnej osnowy. — Ludwik z Bożej łaski &c. — Rozkazawszy sobie zdać sprawę o zasługach Członków Senatu składających, zostaliśmy przekonani, że oprócz tego, co cały Senat w tych ostatnich czasach, dla przyspieszenia naszego powrotu do naszych kraiw dziedzicznych uczynił, największa liczba jego Członków w nadgodę za ich dawniejsze Cywilne i wojenne w kraju zasługi do Senatu powołana była, i wraz z dostojnością połączony z nim dochód, w kształcie pensyi dobrze zasłużonej, udzieloną sobie miała. Ponieważ nie jest bynajmniej w naszym zamiśle pozabawiać kogokolwiek owocu prac jego, tedy postanowiliśmy, każdemu z nich jego poprzedniczy dochód, jako pensyą, aż do zgonu zabezpieczyć. Wdowy ich nawet są celem naszej troskliwości, ażeby mniej mąjętni pomiędzy niemi, w przypadku śmierci o pozostałą po sobie rodzinę bez troski byź mogli. Stanowimy zatem: 1) Dotychczasowe Uposażenie Senatu i Senatorii przyłącza się do Dóbr narodowych, i chociaż zostaje do nich wcielone, szczególnie jednak na ten tylko cel administrowane będzie. Dobra skonfiskowane, któreby do nich mogły być przyłączone, powrócą do swoich dawniejszych właścicieli, bez obowiązku jednak oddawania im dotąd wybieranego z tych Dóbr dochodu. 2) Członkowie Senatu rodem Francuzi, zatrzymują przez ciąg życia pensyi roczney 56,000 frankow, a wdowy, (ile tego do przyzwoitego utrzymania się potrzebować będą) odbierać mają równie przez ciąg życia roczney wdowicy pensyi 6000 frankow. 3) Dochody, które z dotychczasowego uposażenia Senatu wypływają, są szczególnie do opłaty wyżey wspomnianych pensyi i reperatury Pałacu Luxemburskiego, jako miejsca posiedzeń, tudzież do utrzymania urzędników, officjalistow, pomocników i służących w tymże przybytku Senatu, przeznaczone. 4) Po śmierci Senatorsa pensya jego powraca do kassy dóbr narodowych, i w tey będzie liczona: co nawet odtąd względem całego ogółu dochodu Senatu wykonanem byź powinno &c. &c. &c. Działo się w Paryżu 4go Czerwca 1814.

(podpisano) Ludwik.

Trzecie Rozrządzenie stanowi, że Pałac Luxemburski na posiedzenia Parów i na przechowanie ich Archiw przeznaczony będzie, i że każdy Wielki Referendarz Izby Parów dozor nad tym Pałacem, i w nim nawet Urzędowe swoje mieszkanie mieć powinien. Wielkim Referendarzem jest Hrabia *Semonville*, a Wice Prezydentem, który także ma Urzędowe mieszkanie w Pałacu, Hrabia *Barthelemy* mianowany.

Czwarte Rozrządzenie postanawia; że posiedzenia obódwu Izb Senatu i Deputowanych od dnia 4go t. m. początek swój biorą, i że Deputowani przez czas swoich posiedzeń dotychczasowe utrzymanie odbierać, i tymczasowie w Pałacu *Bourbon* swoje zgromadzenie mieć będą.

Tu przeczytał Wielki Kanclerz Listę mianowanych osob przez Króla, które mają byź Członkami Izby Parow. Ci powstali wszyscy ze swoich krzesel, i po wysłuchaniu przeczytanej im roty przysięgi, podniosłszy prawą rękę, rzekli, przysięgamy na to. — Podobnie wykonanie przysięgi nastąpiło ze strony Izby Deputowanych z Departamentow.

Na ówczas Król zabrał znowu głos, i rozkazał Parom, aby się natychmiast do Pałacu Luxemburskiego udali, i tam posiedzenia swoje rozpoczęli: Deputowanym zaś z Departamentow, aby pod przewodni-

ctwem dotychczasowego Wice Prezydenta *Felixa Faulcon* zgromadzili się w Pałacu *Bourbon*, i tam zajęli się wygotowaniem list, z których Król Członków z tego Zgromadzenia wybierze.

Wkrótce potem Król przy radośnych okrzykach Zgromadzenia i skupionego zewnątrz ludu, który nie pogoda i dżdżem wstrzymanym nie był, powrócił do *Tuilleries*.

Na posiedzeniu Deputowanych z Departamentow postanowiono zostało: że zasady Konstytucyi natychmiast do Protokolu wciągnięte będą, a dla napisania adresu podziękowania Królowi wyznaczona została Kommissya; następne zaś posiedzenie na dzień 6ty odłożone.

Izba Parow stosownie do 29go artykułu zasad Konstytucyi instalowana została przez Wielkiego Kanclerza sprawującego urząd Prezydenta; w której po przeczytaniu zasad Konstytucyi i czterech wyżey wspomnianych deklaracyi Króla, adres podziękowania i przyjęcie Konstytucyi postanowione zostało; to zaś postanowienie całe Zgromadzenie Parow Królowi zanieść miało. Wypełnienie tego postanowienia tegoż wieczora o godzinie 10tej w Pałacu Tuileryjskim nastąpiło. Król przyjął Parow, z nakrytą głową siedząc na tronie, i na ich adres następnymi słowy odpowiedział: „Uczucia, które mi oświadczą Izba Parow sprawują mi szczególną radość, i niemniej podobają mi się te życzenia, które dziś od nich w dwojakim względzie odbieram. Biórę to za szczęśliwą i pożądaną wieszczbę moiego panowania. — Polegam z ufnością na gorliwości Parow Państwa w tém wszystkim, co dla ludu moiego uczynić zamýsłam, którego dobro jest nacylniejszem, albo raczey jedynem moiego serca życzeniem.”

Woyska Sprzymierzone już teraz bez wyjątku z tey Stolicy i z okolic wyciągnęły; jeszcze tylko w szpitalach znajdują się ranieni i chorzy. Dnia jutrzejszego już woyska Francuskie składające załogę Stolicy zajmą koszary. Twierdzą, że Infanterya gwardyi Rossyjskiej ma wsiąść w *Cherbourg* na powracające okręty Rossyjskie, na których będzie przewieziona do Kronsztadu. — Król Francuski do Jenerała Rossyjskiego Barona *Sakena*, który sprawował urząd Gubernatora *Paryża*, napisał bardzo podchlebny list, z podziękowaniem za utrzymaną karność i oszczędzenie mieszkańców, a na pamiątkę posłał mu tabakierę ze swoim portretem, bogato brylantami wysadzaną.

P R U S S Y

z Berlina 18go Czerwca n. s. Gazety Berlińskie zawierają następne odezwy, i postanowienia Króla Pruskiego.

Do mego ludu! — Zakończona walka, w której mój lud wraz zemną porwał się do broni! — Zakończona szczęśliwie, za pomocą Boga, wsparciem naszych wiernych Sprzymierzeńców, tudzież przez siłę, męstwo, wytrwałość i odwagę, których każdy, co się Prusakiem nazywa, w tey ciężkiej walce dał dowody. Przyjmijcie za to moje podziękowanie! — Niezmierne były wasze natężenia i nadzwyczajne ofiary! Znam je i jestem wdzięczny za nie; i Bóg także, który nami włada, widział je i nadgrodził. Zdobyliśmy to, cośmy zdobyź pragnęli. Uwieńczone chwałą, przedemną i przed potomnością, stoi Królestwo Pruskie: — Niepodległe przez okazaną siłę, doświadczone w szczęściu i w nieszczęściu. Każdy z was i wszyscy razem wzięliście się do broni — Cały naród jednem oddychał uczuciem! — Taką była i walka. — Bóg nadgradza, mówiłem dawniej, taki duch ludu. Nadgrodził on go dzisiaj przez pokój, którym nas obdarza. Lepsze nadeyda czasy. — Odtąd włościanin dla przychońnia siać i zbierać nie będzie! handel, przemysł i nauki zakwitną; wszystkie klasy uyrzą upewnioną swoją pomyślność, a nowy porządek rzeczy zagoi rany, które nam od długich uciskow pozostały. — Paryż dnia 3go Czerwca 1814.

(podpisano) Fryderyk Wilhelm.

Do mego woyska! — Kiedym was wzywał do walki za oyczyznę, byłem pewny, iż będziecie umieli zwyciężyć albo umrzeć. — Woiownicy! nie zawiedliście moiego i oyczyzny oczekiwania. Piętnaście walnych bitew, codzienne prawie utarczki, wiele miast szturmem zdobytych, wiele twierdz w Niem-

czech, *Hollandyi* i *Francyi* opanowanych oznaczają wazną drogę od *Odry* do *Sekwany*, a żadna jej zbrodnia, żadne okrucieństwo nie płami. Przymyście oświadczenie mego ukontentowania, i wdzięczność oczyzyzny. Zdobyliscie jej niepodległość; zachowaliście jej chwałę, ugruntowaliście jej pokoy. Jesteście godni imienia, które nosicie. Z uszanowaniem pogląda na was *Europa*. Uwieńczeni sławą powracacie z tej wojny; oczyzyzna z podziękowaniem i miłością przyymie was na łono swoje. Główna kwatera *Paryż* 3go Czerwca 1814.

(podpis) *Fryderyk Wilhelm*.

Do *Kanclerza Stanu Barona Hardenberga*.

To czem WP. dla oczyzyzny byłeś i będziesz, nie mogę nadgrodzić żadnym podwyższeniem stanu, ale tę nadgrodeę znajdziesz w rozwinieniu się wielkich wypadków swiata, do których przez swoje trudy przyłożyć się umiałeś. — Niech wyniesienie WP. i jego potomków do dostojności Xiążęcy, o którym go niniejszym pismem uwiadomiam, będzie tymczasem dowodem mojej wdzięczności, której towarzyszy szczere życzenie, abys przywileiow tej dostojności jak najdłużej mógł używać. Będzie oprócz tego pierwszym moim staraniem dadź mu jeszcze inny dowod moiego upoważnienia, przez nadanie jemu i jego potomkom posiadłości dóbr nieruchomych. (Data i podpis jak wyżej.)

Do *Feldmarszałka Blüchera*. — Skończyłeś chwałebnie i szczęśliwie walkę zaczęta dla dobra Oczyzyzny, ale wdzięczność, do której ona mu jest obowiązana, trwa na zawsze. Na dowod iey wynoszę Go na dostojność Xiążęcą, z nazwiskiem, *Xże Blücher von Wahlstatt*, a Następców Jego do godności Hrabów z utrzymaniem nazwiska *Blücher von Wahlstatt*. Oprócz tego będzie moim pierwszym staraniem dadź mu jeszcze inny dowod Moiej wdzięczności przez udzielenie posiadłości dóbr nieruchomych dla niego i Jego potomków — Data i podpis iak wyżej.

Przez podobnie pochlebne listy i obietnice, Król Pruski nagrodził następnych Jenerałów. Wyniesieni do dostojności Hrabów: 1) Jenerał *York* z nazwiskiem *York von Wartenburg*. 2) Jenerał *Kleist* z nazwiskiem *Kleist von Nollendorf*. 3) Jenerał *Bülów* z nazwiskiem *Bülów von Denewitz*. 4) Jenerał *von Gneisenau*. 5) Jenerał *Hrabia Tauenzien* otrzymał nazwisko *Hrabia Tauenzien von Wittenberg*.

Były Minister Zagranicznych interesów *Hrabia Goltz*, mianowany został wielkim Marszałkiem Dworu i kawalerem orderu Wielkiego orła czarnego. — Xiążę *Sayn i Wittgenstein* mianowany Ministrem Policyi; Tajny Radca *Schuckmann* Ministrem wewnętrznych interesów; Jenerał *Boyen* Ministrem wojny.

Przez wyrok w *Paryżu* 3go Czerwca datowany do *Kanclerza Stanu Barona Hardenberga*, Król Jmć Pruski stanowi zasady wewnętrzney Administracyi Kraiowej w tym nowym rzeczy położeniu: a naprzód uchyla wojenne Wielkorządztwa w Kraiach swoich, utrzymując je tylko jeszcze na lewym brzegu *Elby*, którym jednak znoszenie się i powodowanie Ministrom zaleca. 2) Ministerium pod Prezydencyą *Kanclerza Stanu* składa się z następnych Departamentów: a) Interesów Zagranicznych. b) Sprawiedliwości. c) Finansów i handlu. d) wojny. e) Policyi. f) Interesów wewnętrznych. — Stosunki *Kanclerza Stanu* z temi Departamentami, w których oddzielni Ministrowie prezydnią, pozostają też same iakie były oznaczone ustawą 27go *Pazdziernika* 1810. — Departament tylko Interesów Zagranicznych zostaje wyłącznie pod wiedzą *Kanclerza Stanu*, i przez niego samego będzie sprawowany. — W dalszym ciągu ta obszerna ustawa zawiera szczególne przepisy i rozrządzenia dla każdego z Departamentów Ministerjalnych.

DANIA

z *Altony* dnia 9go Czerwca. Największa część woysk, które oblegały *Hamburg*, i potym osadzały to miasto, opuściła je teraz i rozszerzyła się w ca-

łym Xięstwie *Holsztyńskim*, wyiawszy tylko twierdzę *Renosburg* i miasto *Kiel*, iako Port handlowy. Woyska Duńskie, za ich zbliżeniem, na wszystkich punktach ustąpiły. Zrobiono też znowu kontrakty dostarczenia na dwa miesiące dla woysk Rossyyskich. (z *Gaz. Berlin*.)

N I E M C Y.

z *Hamburga* 9go Czerwca. Doktor *Gildemeister*, który przez Najwyższy Departament Administracyi Wysokich Mocarstw Sprzymierzonych mianowany został Agentem przy miastach Hanzeatycznych, złożył listy swoje wierzytelne w Senacie *Bremenskim*. — Pismo Pana *Hess*, o potrzebie i użytku wolności miast *Hanzeatycznych*, przełożone na język *Angielski*, ukazało się w *Londonie*.

Od *Menu* 10go Czerwca n. s. Dnia 6go Xiążę *Schwarzenberg*, a dnia 7go Jenerał *Wrede*, przeiechali przez *Karlsruhe*. — Przez *Frankfort* i inne punkta nad *Renem* trwają ustawicznie przechody woysk powracających z *Francyi*. — Dnia 4go t. m. pierwszy oddział woysk *Bawarskich* w powrocie swoim z kampanii wszedł do *Augsburga*.

z *Gandawy* dnia 2go Czerwca. Jenerał *York*, który wczoray tu przybył wraz z Jenerałem *Bülowem*, odiechali do *Calais*, skąd udadzą się do *Londonu*. — Korpus Jenerała *Kleista* stoi w *Hennegau*, korpus Xięcia *Brunswickiego* między *Mechlinem* i *Louvain* w *Brabancyi*, a znaczne oddziały powracających z *Francyi* woysk *Rossyyskich* i *Pruskich* zaięły kwatery w *Kraiu Leodyjskim*.

S Z W A Y C A R Y A.

w *Soloturnie* wybuchnęły rozruchy. W nocy z 1go na 2gi Czerwca kupa wieśniaków wpadła do miasta i z pomocą iedney części mieszczan, ustanowiła nowy Rząd Kantonu. Ten jednak Rząd nie trwał długo, i woyska *Szwajcarskie*, które do miasta wkroczyły, miały powrócić wszystko do dawnego porządku. W *St. Gallen* także podobne wzruszenia pospólstwa miejsce miały. Poseł *Austryacki* Pan *Schraut* oświadczył tamtejszemu Rządowi Kantonu, iż będzie odpowiedzialnym za popełnione gwałtowności, i że wszystko, co lud samowolnie postanowi, za nieważne i żadne uznaie, gdyż tylko *Sejm* i szczególne Rządy Kantonów mają prawo wolnie i bez przymusu stanowić.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— *Feldmarszałek Bellegarde* rozkazem dziennym wydanym w *Medyolanie* dnia 3go Maja, oświadcza, że formować się będą półki, do których *N. Cesarz Austryacki*, chce przypuścić tych wszystkich z woyska *Włoskiego*, a szczególniej będących rodem z *Prowincyi* pod Jego bezpośrednią Władzą zostających, którzy prawom honoru i karności wojenney wierni byli, w ten czas nawet, gdy te cnoty najmniey w nich szacować umiano. — Rząd tymczasowy w *Medyolanie* ogłosił, że pomiędzy *Prowincjami* zaiętymi w posiadanie *Austryackie*, a granicą *Tyrolu*, tudzież *Kraiami* *Domu Astetyńskiego*, *Ferrary*, i posiadłości *Sardyjskich*, będzie ustanowiona tymczasowa linia komor celnych.

— W dniu 17 Maja do *Placencyi*, a w dniu 20 do *Parmy* przybył *Hrabia Strasoldo*, i wziął w posiadanie te obadwa Xięstwa w imieniu *Arcy Xiężny Maryi Ludwika*. — *Lukkę* obiał w posiadanie w imieniu *Mocarstw Sprzymierzonych* Jenerał *Hrabia Staremberg*.

— Twierdzą, że w *Ameryce Północney* między *Anglikami* i *Amerykanami* zawarty został rozeym — *Kongres* nakazał założenie banku narodowego.

— *Marszałek Davoust* dnia 3go Maja przeiechał przez *Nienburg*.

— *Berthier*, *Serurier*, *Davoust* i *Vandamme*, nie są w liczbie tych *Marszałków*, którzy otrzymali krzyż Sgo *Ludwika*.

— *Klub White* w *Londonie* ma dadź, dla uczczenia przybyłych *Monarchów Festyn*, w *Ogrodzie Pałacu Burlington*, na który każdy podpisujący się płaci 20 *Gwinei*, i za te odbiera 4 bilety — *Monarchowie* otrzymują po 300 biletów.

Zbliżony dzień 1szy Lipca jest dniem odnowienia prenumeraty dla tych, którzy, odbierając tę Gazetę na Prowincyi, półrocznie tylko do 1go Julii 1814 zapłacili. Prenumerować można w Wilnie w Expedycyi Gazetney, i z każdej listowey Kantory Państwa przesyłać można prenumeratę z dokładnie wyrażonym adresem. Płaci się półrocznie srebrem rubli siedm— kwartalowa się nie przyymuie. Redakcyja uprasza mocno, aby mający chęć prenumerowani* wcześniej zgłosić się raczyli, inaczej, dla znacznie spóźnionych, nie może zaręczać dójścia wszystkich w porządku Numerów. Expedycyja Gazetna tuteyszego Głównego Pocztamtu przedsięwzięta naywłaściwsze środki, aby ta Gazeta regularnie prenumerujących dochodziła; w przypadku zaś jakiego zamitnienia prenumerujący udawać się powinni do teyże Expedycyi Gazetney Głównego Pocztamtu Litewskiego.

OBWIESZCZENIE RZĄDOWE.

1. Od Wileńskiej Izby Skarbowey czyni się wiadomo, że w niej odbywać się będą targi na dostarczenie do Wilna dla wojsk dREW i świec na trzy następne lata, których roczna proporcya zakłada się dREW sążni 15,600, a świec 225 pudow mniej lub więcej, a zatym życzący sobie podać się tego dostarczenia, mogą się stawić do Izby (gdzie będą im objawione szczegółowe warunki) do targow na terminu 1szy 10go, 2gi 17go, a 3ci 20go dnia następnego Augusta, z prawnemi o swoiey pewności porękami, albo zakładami, a o ważności i ufnosci takowych ze świadectwami głównych Sądow drugich Departamentow, albo Izb Cywilnych.

Sowietnik Nieczajew.

2. Kommissyja Sądowa Edukacyjna na Gubernie Litewskie, Białoruskie, Mińska i Obwod Białostocki ustanowiona do wiadomości podaje. — Iz dla wyręczenia tak samey summy kapitałney funduszu Edukacyjnego rubli srebrnych 12,333 kopieiek 33 i ćwierć, jakoteż i procentow od oney z powodu niewypłatności zaległych, Dobra Ewikcyjne Wiacior do dziedzictwa Witebskiego Chorażego Hłaski należące, w Gubernii Mohylewskiej w Pcie Siemieńskim leżące determinowane zostały do wyprzedania przez publiczną licytacją w przeznaczonych trzech terminach, dnia 29 Maja, 4 Junii, i dnia 10 tegoż miesiąca Junii roku idącego, a dla uwiadomienia o tém życzących nabydź takowe Dobra, Kommissyja potrzykroć uczyniła Obwieszczenie w Gazecie Kuryera Litewskiego i dla opublikowania exemplarze tegoż Obwieszczenia przesłała przy komunikacyach Rządow Guberniow Litewskich, Białoruskich, Mińskiej i Prowincyi Białostockiej. — Ze zaś w oznaczonych wyż terminach nikt dolicytacyi pomienionego majątku Wiaciora nie oświadczył się; przeto Kommissyja naznacza jeszcze trzy termina, to jest. *pierwszy* w dniu 15 Julii, *drugi* w dniu 17 Augusta, *trzeci* i ostatni w dniu 16 Septembra roku bieżącego 1814. — Życzący zatym pomienione Dobra Wiacior nabydź czy to za gotowe pieniądze, czyli przez zabezpieczenie summy kapitałney na pewney, swobodney i summie tey z przyliczonymi procentami odpowiedney Ewikcyi, wzywają się, aby na powyżey oznaczone termina licytacyi w mieście Wilnie w Sali posiedzeń tey Kommissyi, w Domu na Ulicy Zamkowej pod Nrem 107 sami przez siebie lub umocowanych do tego jawili się. — O czém dla wiadomości do Gazety Kuryera Litewskiego podadź i dla opublikowania po Guberniach Litewskich, Białoruskich, Mińskiej i Obląsti Białostockiej, przy komunikacyach Rządow Gubernskim exemplarze Obwieszczenia przesłać Kommissyja Kancellaryi swoiey zaleca. — Datt w Wilnie dnia 12 Junii 1814 Roku.

Sowietnik Stańu Ant. Dyż. Lachnicki Kom:
Regent Franciszek Kalicki.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

1. Za Remissą przez Sąd Ziemski Powiatu Szawelskiego w roku 1814 miesiąca Januاریj 30go dnia, zaszła — Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, do majątku Waygowa, w Powiecie Szawelskim leżącego, po Dominiku i Juliannie Rodzicach, Janie i Antonim Cze-

chowiczach, zesłych, pod konkurs przez ich Sukcesora, W. JP. Józefa Rybskiego Sędziego Granicznego Szawelskiego, oddanego na dniu 28 Februarij, zięchawszy komportacyą przeznaczyl, i ziazd powtórny dla ostatecznego rozsądzienia, na dzień 23 Julij roku idącego, zadeterminował, na który czas, aby wszyscy Wierzyciele z dowodami swoimi pod upadkiem w rzeczy przypowiadali się, tenże Sąd obwieszcza — Dat Msca Junij 6 dnia.

Sądu Ziemskiego i Exdywizorskiego
Regent Dominik Noreyko.

3. W skutek Remissy 1813 gbra 21 dnia między Szmóły Dononiczem z Proroków, a jego Kredytorami w Minskim Głównym Sądzie 2go Departamentu zakroczony, i wysłych późniejszych Ukazów Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w Mieście Minsku zareasumowany po ułatwionych Akcessoryach naznaczył między stronami komportacye do Kancellaryi Ziemskiej Minskiej na dzień 10 Julii idącego roku, i powtórny ziazd swój do dnia 25go Augusta tegoż roku odłożył, na którym to terminie, aby wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie Starozakon: Szmóły Dononicza sub amissione sami osobiście lub przez swych Plenipotentów stawali, niniejsza dla trzykrotnego opublikowania czyni się awizacya — 1814 dnia 21go Maja w Minsku.

Rudolf Piszczallo P. Z. P. Minskiego i Exdywizor.

Michał Korkozowicz P. Z. P. Borysowskiego i Exdywizor.

Józef Szyszko Podśedek Z. P. Wileyskiego i Exdywizor.

2. Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, Dekretem Remissyjnym Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego drugiego Departamentu, w roku terażniejszym 1814 miesiąca Februarij 27 dnia zapadłym wyznaczony tak na podział majątkow Bortkiszek w Powiecie Wilkomierskim i Orliszek w Wileńskim leżących, między dwóch braci rodzonych Justyna i Józefa Sawrymowiczow Czesznikowiczow Mscisławskich; iako też na rozdzielenie przez taxę i Exdywizor, iedney z tych połowy Justyna Sawrymowicza między Kredytorów Jego, na d. 29 Maja Ru idącego przybywszy: Jurydykę w zwykłym zafundował porządku — Aktoraty połączył — Majątki zwyż rzeczzone zinwentowawszy w Administracyą oddał — Kommornikow wyznaczył, — Komportacyą papierów i majątku ruchomego zadeterminował, — Zgoła wszystkie wniesione na tym pierwszym terminie między Stronami kwestye, według przepisow Dekretu Remissyjnego zrzeczlowawszy — Czas do powtórny ziazdu, a zatym do ukończenia zaczętego dzieła dzień 28go Augusta naznaczył — W którym terminie mając ostatecznie rozsądzić, i oprócz tego wedle przepisanych reguł w Remissie przeciw nie stawiającym Kredytorom, Pretensorom i Debitorom amissją w swych wyrokach zapisać; o tém przez trzykrotną awizacyą w Gazetach, zawiadania Publiczność wzywając, aby każdy mający pretensją do tych majątków, i ten kto by się liczył w rzędzie Debitorów, wszyscy na czas oznaczony (strzegąc się upadku w swych własnościach) jawili się z dowodami — Dzieło się w Bortkiszkach roku 1814 miesiąca Maja 31 dnia.

Adam Kniaz Zagiel Podkomorzy Pttu Wilkomierskiego Sądow Exdywizorskich Prezydujący.

Jerzy Francuzewicz Z. W. Sędzia Exdywizor.

Justyn Mikulicz Sędzia G. P. Wilkom. Exdywizor.

Felix Pawłowicz Komornik Pttu Wilkom. Sądow Podkomorsko-Exdywizor Regent.

2. Sąd Graniczny Taxatorsko Exdywizorski na domiat satysfakcyi Wierzycieli JW. Stanisława Grafa Judyckiego wyznaczony wedle uprzedniego w dniu trzecim Marca roku terażniejszego uczynionego postanowienia, w Gazecie Kuryera Litewskiego ogłoszonego, do miasta Hłuska w Powiecie Bobruyskim położonego: w dniu 15 Aprila zięchawszy, po ułatwieniu wszystkich z Possessorami Aktow, oraz wszelkich w tym miejscu właściwych czynności, na żądanie zastaw-

nym Posesorow odbycia produktowych swych głosow w Dobrach Kamieniu pretendujących, Jurzydykcyą swą do rzeczonych Dóbr Kamienia w Minskiej i Litewsko - Wileńskiej Gubernii poło onych przenosząc, zebranie się Kompletu na dzień 25 Junii roku bieżącego przeznaczył, w którym terminie, ażeby wszyscy posesoryonalni i ręczni Wierzytiele sami przez się, lub Plenipotentow prawnie umocowanych z dowodami pretensye do JW Stanisława Graffa Judyckiego stosownie zjasniającemi, oraz ze wszelką gotowoscią stawali pod upadkiem rzeczy ostrzeżeni.

Rafał Gordziałkowski Sędzia b. Ziem: Ihumeń: Prezyd: Exdywizor.

Józef Rudnicki Podsekdek Ziem: Bobruyski Exdywizor.
Jerzy Soroka Sędzia Ziem: Oszmiań: Exdywizor.

N. g. 1814 Samuel Kostrowicki Pisarz b. Ziem: Min: Exdywizor.
Junii dnia Józef Strupinski Sędzia Grodz: Oszmiań: Exdywizor.
4 Hłusk. Mateusz Boguski Sądu Exdywizor: Regent.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

2 Roku tyśiąc osmset czternastego miesiąca Maja dwódziesiątego siódmego dnia.

Przed Aktami Grodzkimi Powiatu Trockiego stawiając osobiscie niżej podpisany Józef Marcinkiewicz Chor. Ziem. Powiatu Wileńskiego, następne zanasza Oświadczenie; zesła Appolonia z Marcinkiewiczów Lacka Półkownikowa, przez ostatnią Testamentową dyspozycyą dnia dwódziesiątego piątego Januarij tyśiąc osmset dziesiątego roku, uczynioną, rozpisala sumę na majątku Wysokim Dworze z atynencyami w Powiecie Trockim opartą i dla niey należną na różne Osoby, postanawiając niżej podpisanego za Exekutora woli w Testamencie wyrażoney, niżej podpisany odpowiadając położoney na mnie ufności gorliwie exekwowałem to przeznaczenie, lecz gdy w Testamencie niektórzy wyż rzeczoni Donataryuszowie, którzy w czasie czyniącego się Testamentu potrzebowali Opieki, dopiero przestali byź nieletniemi, a więc i zapisaną własnością zarządzić nadydują się w stanie, z tego przeto powodu exekucya powierzonych mi przez Testament obowiązków ustawać powinna — Złożywszy więc w Kancellaryi niniejszey pod osobnym Regestrem Dokumenta WW. Donataryuszom posługujące, Exekutorstwa wyżey pomienionego Testamentu zrzekam się — u tego Oświadczenia podpis samego Aktora następny: Józef Marcinkiewicz Chor. Ziemi Powiatu Wileńskiego. Jako we Oświadczenie z Protokołu Potoczno Grodzkiego Powiatu Trockiego Eorundem pod Pieczęcią Urzędową Grodzką tegoż Powiatu stronie rekwirującej jest wydane.

Zgodno: Michał Tomaszewicz Grodz Pttu Trockiego Regent.

1. Niżej piszący się oczekując długo w cierpliwości właściwych kondukcje Szlacheckiej postępów, używałem wszelkich powolnych środków dla JP. Michała Olendzkiego, aby się postrzegł i do właściwej przyszedł restytucyi. Lecz kiedy to wszystko zostało użytym przeciwnie napróżno, a ten Jegomość, któremu (z familią dzieci i żony Teofili z Czernikow Olendzkiej, w tej porze, kiedy go nikt przytulic nie chciał zostającego w biednym i opłakanym stanie w miasteczku Hrozowie) rękę podałem, i prawdziwe dowody moralności na szczególne wdanie się WW. Sofohubow (którzy widzieli ich smutny los) okazałem; obmyślając sposob z czego mieliby żyć. A późniy różnemi odkrytymi wypadkami kiedy dowiedli oboje, pierwsza w dniu 8 Xbra 1813 Roku, a drugi w dniu 15 Februar: 1814 że nie są wari ulitowania moiego, lecz prawdziwych krokow nadgrody i poszukiwania na ich szkod i zabranych u mnie własności. Czynie zatem to ogłoszenie; zapatrując się bowiem na Oświadczenie W. Tomasza Wołodzki Porucznika w dacie 1811 roku 7bra 29 dnia przed Aktami Ziemiemi Śluckimi uczynione na tegoż JP. Michała Olendzkiego, w którym dowodził, że Oblig na Oyca jego Tadeusza Wołodzki po ustalym życiu złe nastanie mającej przy JP. Michała Olendzkim okazał swoią exystencyą, i gdy równo z zamiesieniem tego o podeyscie Oświadczeniu JP. Michał Olendzki cicho uniekczemnił ony; chociaż był na dużą sumę zanieśionym i zapisanym. Mam zatem potrzebę znaydując się w podobnym wypadku uczynić to Oświadczenie na tegoż JP. Michała Olendzkiego, iż on w dniu 15 Februar: oddalając się sekretnie z domu mego Hreska mimo to, że Kaziennych pieśiędzy i włosciąńskich z pod Administracyi moiej wiele zabrał: o co formą sledztwa szukać przez Policyą postanowiłem, lecz nadto ważne papiery moje, listy, regestra, afsygnacye, blankiety moje, i mnie poruczone jedne uprzednio z pod piernata gdzim ja spał, w czasie upatrzonym sekretnie wyjął, a drugie na wielokrotne potrzebowanie taik, nie powrócił, i czyniąc wielkie ztąd sobie obietnice, u siebie aż dotąd zatrzymał, i nie zwraca. W celu byź może widokow podobnych, jakie swoim Oświadczeniem W. Tomasz Wołodzko datą wyż rzeczoną objawił. Zaczyn przewidując złe konsekwencye, szkodliwe dla mnie i dla innych osob, ostrzegam, iż wszelkie Dokumenta z rąk JP. Michała Olendzkiego wychodzące, lub z jego pieczętarstwem albo z podobnych jemu osob są wątpliwe, i że ani ja onych nie będę się znał do zaspokoienia, ani też ktokolwiek bądź zostanie obowiązany. I nie tylko że przez Gazetę Kurjera Lit: to ogłaszam, ale w Powiatowych Śluckich Aktach to samo do wiadomości i zapobieżenia złemu podaję. I nawet nie celem to ydania i odkrycia złey konduity czynię; lecz w stosunku ochro-

mienia siebie od złych konsekwencyow przez złe zamiary JP. Olendzkiego Michała zapobiegam. Datt 9 Junii 1814 Roku

Podpisuję się własną ręką: Hieronim Odyniec.

1 Stanisław Dawgird Regent Graniczny Powiatu Lidzkiego, ma za obowiązek ostrzedz Publiczność całą, gdyby nikt się nie ważył nabywać wlewku na Rubli Srebrnych 150 od W. Marcina Narbutta, gdyż o zwrot tego Obligu Proceder jest rozwinięty w Ziemstwie Lidzkim.

2 Imieniem WW. JPP. Jakuba i Franciszki z Kuszelewskich Giedyminów Sędziów Ziemi Powiatu Trockiego, przeciwko W. JP. Stanisławowi Kuszelewskiemu Strażnikowiczowi Powiatu Grodzkiego czyni się oświadczenie w następnym rzeczy opisanu — Obżalowany Stanisław Kuszelewski Strażnikowicz różnoczasowie, nabrawszy gotowej rękodajney summy u nas Giedyminów w różnych datach guro 40,000 złtch Poln. ureczywszy opłatę oney za odebraniem przez Syna naszego JP. Józefa Giedymina Adwokata Trockiego Powiatu, umocowanego w dacie roku 1813 in Augusto pełnomocną Plenipotencyą przyznaną, z odzyskać się mającej Sukcesyji po JP. Bernardzie Kuszelewskim w Guberniach Witebskiej i Mohilewskiej do wyszukania funduszu spadającego na rzecz Obżalowanego i na Siostry rodzone, i gdy dla ukonkludowania takowego interesu Syn nasz Józef Giedymin Adwokat Trocki po dziesięciu w Gubernii Witebskiej asystuje, a obok tego gdy w czasie niniejszym W. JP. Stanisław Kuszelewski Strażnikowicz Grodzki w tym miesiącu Junii na Biało Ruś wyjeżdża — Przeto gdyby Powszechność była o tem uprzedzoną: iż do spadku takowego to jest do Folwarku zastawnego Kotowa w Gubernii Witebskiej w Powiecie Suraskim: i Placów w Mieście Witebsku: iak oraz do sumy u JW. JP. Sianożęskich Podkomorzich: Hatowskiego, i Nowackiego Sztabs Kapitana, oraz u innych znaydujących się: nie tylko my Giedyminowie Sędziowie za dług realny mamy Ewikcyą poszukiwania: ale i Siostry rodzone s. p. Bernarda Kuszelewskiego Szambell. był. Dworu Polskiego, do wspólnego działu należą — Z kolei takiey, ażeby żaden z Obywateli okupno lub przezastawienie Folwarku Kotowa: i Placów w Mieście Witebsku: podobnie o opłacie i przeplataniu iak również nabycia za rzeczonymi Obligami nie ważył się wchodzić w układy z wspomnianym Stanisławem Kuszelewskim Strażnikowiczem, iako nie mającym odpowiedzi na zawinione quantum; i Siostróm rodzonym pod nieważnoscią i upadkiem takowych Transzaktów, i oraz wypłaconych summ, jedno tylko moc czynienia JP. Józefowi Giedyminowi we wszelkich wydarzeniach onego działania autoryzując moc nadajemy, iakowe oświadczenie do wiadomości ogulney w Guberniach Kraju Rossyjskiego awizując w Imieniu własnym, Zony moiej i Siostró rodzonych podpisałem — Datt 1814 roku miesiąca Junii 1 dnia.

Jakub Giedymin Sędz. Ziem. Pttu Trockiego.

2 Zapraszają się wszyscy; którzyby mieli pretensye do zesłego Joachima Klikowicza Starosty Daulańskiego i Nieczunskiego, ażeby one podać raczyli umocowanemu Plenipotentowi W. Alexandrowi Kirkorowi Lesniewskiemu, dla układu i dopełnienia satysfakcyi, z wszelkich pozostałych funduszw. — Datt 1814 miesiąca Julii 4 dnia w mieście Wilnie — Za uproszeniem podpisałem.

Felicyan Alexandrowicz Grodz. Brasł był Regent.

3 Niżej podpisany W. JP. Ignacemu Adamowiczowi Rotm. Powiatu Wołkowyskiego na Oblig w roku 1809 Xbra 15go dnia wydany, pożyczając sumę Rubli srebr. 513, żadał zarazem od Debitora dostateczney ewikcyi do zabezpieczenia zaciągniętego kredytu, iakoż W. Adamowicz na pretendowaną pewność złożył Oblig W. Jerzego Pomarnackiego Sędziego Ziemi Powiatu Wilkomirskiego na sumę czter. złtch 600 w roku 1807 7bra 6go dnia w majątku Trokaniszkach, z pieczętarstwem WW. Ignacego Bolewicza Assessora Powiatu Wołkowyskiego i Wincentego Laudy Rottm. Powiatu Orszań. i gdy W. Adamowicz summy zakredytowanej nie opłacił, a o majątku Trokaniszkach w iakiej Gubernii i Powiecie są położone, dotąd niżej podpisany wywiedzieć się dokładnie nie może, wyzwa zatem W. Pomarnackiego Debitora Rottm. Adamowicza, aby się zgłosił do niżej podpisanego adresuując swoje zgłoszenie na pocztę do miasta Powiatowego Troki.

Karol Juriewicz, Dworzanin Skarbu Litt.

W E Z W A N I E.

3 Na dniu 1. Wrzesnia 1814 roku, otwiera się na nowo Konwikt przy IMPERATORSKIM Uniwersytecie Wileńskim Funduszem JW. Grafa Walckiego Podstolego Koronnego opatrzony. Uwiadamiają się o tem Rodzice lub Opiekunowie byłych na wspomnianym Funduszu Uczniów, s prozbą, aby najpóźniy do dnia 20go przyszłego Sierpnia przystali niżej piszącemu się wiadomość o niechybnem onych do Konwiktu zwróceniu się, gdyż w przypadku spóźnioney odezwy inni Konwiktorowie na Fundusz zostaną przybrani. — Roku 1814 Maja 27. dnia.

Jan Budziłowicz Dyrektor Gimnazji i Szkół Guber. Wileń. Nowe Xiążki

2 Roku 1814. dnia 15go Msca Czerwca w Drukarni XX. Missyonarzów w Wilnie wyszła z druku Rozprawa o Znaomości Nauk Teologicznych równie Osobom Swieckim iako też Duchownym potrzebney. Przez X. Józefa Konstantyna Bogusławskiego Świętey Teologii Doktora, Kanonika Wileńskiego. Cena złotych 2.